

ПОЛОЖЕННЯ

про ідентифікацію та реєстрацію коней

1. Загальні положення

1.1. Це Положення визначає порядок проведення ідентифікації і реєстрації коней.

1.2. Положення є обов'язковим для виконання всіма юридичними та фізичними особами, що є власниками коней, займаються їх розведенням, вирощуванням, утриманням, випробуваннями, торгівлею, транспортуванням, проводять забій, утилізацію, здійснюють ветеринарно-санітарний контроль, ведуть централізований племінний облік, надають сервісні послуги у сфері тваринництва та проводять виставки за участю коней.

1.3. Ідентифікації і реєстрації підлягають усі коні, які перебувають, розводяться або утримуються на території України.

1.4. Ідентифікація і реєстрація коней запроваджується з метою:

підтвердження права власності на коней;
охорони території України від епізоотичних захворювань;
контролю за санітарним станом виробництва, якістю і походженням продукції конярства;
оптимізації запровадження планів ветеринарної медицини щодо ветеринарно-санітарного контролю, попередження (профілактики), лікування та ліквідації інфекційних, інвазійних і незаразних хвороб;
одержання оперативної і надійної інформації про поголів'я коней щодо статі, віку, породи та місцезнаходження для поліпшення системи управління і прогнозування розвитку галузі конярства;
контролю за переміщенням коней у середині країни, при їх експорті та імпорті;
оптимізації розробки і виконання селекційних програм, організації технологічних систем у конярстві, підвищення достовірності інформації при сертифікації племінних (генетичних) ресурсів;
забезпечення індивідуальної ідентифікації кожної тварини.

1.5. Поняття, що вживаються у цьому Положенні, мають такі значення:

UELN (Universal Equine Life Number) - міжнародна база даних ідентифікованих коней, що забезпечує обмін даними між уповноваженими організаціями країн-учасниць, які, маючи відмінні системи ідентифікації, здійснюють реєстрацію ідентифікованих коней шляхом присвоєння UELN-коду;

UELN-код - 6-значний універсальний позитивний код коня, що присвоєний базою даних UELN, приєднаний до оригінального (ідентифікаційного) номера коня і складається з двох трізначних частин: коду країни, де зареєстровано коня після народження відповідно до ISO-3166, та коду організації, де зареєстровано коня;

агент з ідентифікації - особа, уповноважена Адміністратором Єдиного державного реєстру тварин на проведення ідентифікації тварин;

Адміністратор Єдиного державного реєстру тварин (далі - Адміністратор Реєстру тварин) - суб'єкт, уповноважений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, проводити в установленому [Законом України](#) "Про ідентифікацію та реєстрацію тварин" порядку реєстрацію тварин, здійснювати оформлення, видачу ідентифікаційних документів та виконувати інші функції, передбачені законодавством;

витяг - документ, форма якого встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, та який видається на безоплатній основі за письмовим зверненням власника тварини або уповноважених органів державної влади (посадових осіб) на офіційному бланку із зазначенням законних підстав для отримання такого запиту;

відповідальна особа - працівник господарства, на якого керівником покладено обов'язки із здійснення комплексу робіт з ідентифікації й обліку коней у господарстві;

власник - фізична чи юридична особа, яка володіє, користується та розпоряджається тваринами;

господарство - будівлі, споруди, ферми, будь-яке інше місце на території України, де перебувають, розводяться та утримуються тварини, проводиться їх продаж, забій, утилізація, штучне осіменіння, організовуються виставки тварин та власником яких може бути будь-яка юридична або фізична особа;

електронне маркування (чипування) - уведення тварині електромагнітного транспондера - мікрочипа;

Єдиний державний реєстр тварин (далі - Реєстр тварин) - електронна база даних про ідентифікованих тварин, їх власників/утримувачів, господарства, переміщення, забій, утилізацію, загибель, падіж таких тварин;

замовлення - документ установленої форми, складений власником коня або уповноваженою ним особою, для проведення ідентифікації та реєстрації коней, унесення змін до Реєстру тварин;

ідентифікація - процес ототожнення тварини шляхом присвоєння їй ідентифікаційного номера з використанням візуальних, електронних та змішаних засобів залежно від виду тварини з наступним внесенням ідентифікаційного номера до Реєстру тварин. Для коней включає в себе графічний та письмовий описи відмін і прикмет, присвоєння клички та ідентифікаційного номера, унесення інформації до книг обліку коней господарства або відповідних форм племінного обліку (для племінних господарств), видачу паспорта коня;

ідентифікаційний номер - індивідуальний номер, який присвоюється тварині, є унікальним і не змінюється протягом її життя;

ін`ектор - троакарна голка, призначена для імплантації капсули за допомогою ін`екції;

інформаційна довідка - документ, який надається за офіційним запитом органів державної влади із зазначенням підстав для такого запиту;

капсула - матеріал у біологічно адаптованій оболонці, що містить мікрочип, призначений для імплантації шляхом ін`екції;

кінь з відомим походженням - кінь, щодо якого є дані про походження відповідно до вимог племінного обліку;

книга обліку ідентифікованих коней - документ установленої форми, до якого вноситься інформація про тварину, її походження, переміщення, забій, утилізацію, падіж (загибель) тощо в порядку, установленому цим Положенням;

коні - домашні тварини роду коней (Equus) - коні, віслюки та тварини, одержані в результаті їх схрещування;

лікар ветеринарної медицини - державний або ліцензований лікар ветеринарної медицини;

мікрочип, чип, транспондер - приймально-передавальна схема, яка при активізації пристроєм, що зчитує, передає код з номером електронного маркування тварини;

номер електронного маркування - код чипа, що використовується в разі електронного маркування. Номер електронного маркування коня заноситься до Реєстру тварин;

паспорт віслюка/мула/лошака - документ установленої форми, що містить ідентифікаційні та інші дані стосовно тварини, відомості про власника, реєстрацію в Реєстрі тварин, ветеринарно-санітарні заходи та є обов'язковим супровідним документом при будь-якому переміщенні тварини;

паспорт коня - документ установленої форми, що містить ідентифікаційні та інші дані стосовно коня, відомості про власника, реєстрацію в Реєстрі тварин, ветеринарно-санітарні заходи та є обов'язковим супровідним документом при будь-якому переміщенні тварини;

переміщення - процес, результатом якого є зміна господарства, в якому перебуває тварина, або зміна її власника/утримувача;

племінна тварина - чистопородна або одержана за затвердженою програмою породного вдосконалення тварина (кінь), яка має племінну (генетичну) цінність;

пристрій, що зчитує (сканер), - електронний приймально-передавальний апарат, стаціонарний або переносний, який дає змогу зчитати номер електронного маркування, що міститься в мікрочипі, і прочитати цей номер на відстані;

реєстрація - внесення до Реєстру тварин даних про ідентифіковану тварину, її власника/утримувача, господарство, переміщення, забій, утилізацію, загибель, падіж;

утримувач - юридична або фізична особа, яка здійснює діяльність з утримання, розведення, продажу, переміщення, забою, утилізації, надання послуг зі штучного осіменіння тварин, організації виставок тварин на підставі повноважень, наданих їй власником тварин;

формуляр про електронне маркування коня - документ установленої форми, який містить номер електронного маркування коня, основні відомості щодо коня, його власника, утримувача, особи, що проводила електронне маркування, місця введення капсули та марки мікрочипа, засвідчений агентом та власником/утримувачем коня.

1.6. Ідентифікація та реєстрація коней включає:
 оформлення замовлення;
 графічний та письмовий опис відмін і прикмет, присвоєння ідентифікаційного номера і клички;
 генетичну експертизу походження (для коней з відомим походженням);
 електронне маркування коня мікрочипом (за бажанням власника);
 облік ідентифікованих коней у господарстві;
 реєстрацію ідентифікованих коней (для племінних тварин) у державній книзі племінних коней (далі - ДКПК) відповідної породи;
 реєстрацію коней у Реєстрі тварин;
 оформлення і видачу паспортів коней, паспортів віслуків/мулів/лошаків;
 реєстрацію в Реєстрі тварин і паспорті коня, паспорті віслюка/мула/лошака інформації про зміну власника, господарства, ідентифікаційних даних коня, падіж (загибель), забій та утилізацію тварин.

1.7. Адміністратор Реєстру тварин здійснює реєстрацію господарств у Реєстрі тварин, присвоєння реєстраційних номерів господарствам, замовлення у виробника та видачу власникам бланків замовлень, книг обліку коней, реєстраційних карток, мікрочипів, оформлення та видачу паспортів коней, паспортів віслуків/мулів/лошаків формування і ведення Реєстру тварин.

1.8. Реєстраційна картка господарства, реєстраційна картка коня, реєстраційна картка віслюка/мула/лошака, родовід, заява про внесення змін до Реєстру тварин, замовлення на проведення ідентифікації та реєстрації коней надсилаються (подаються) до Адміністратора Реєстру тварин в паперовому або електронному вигляді з накладеним електронним цифровим підписом.

Інша інформація (висновки генетичної експертизи походження, паспорти, видані іншими організаціями, сертифікати племінних (генетичних) ресурсів) може подаватись у вигляді копій.

2. Реєстрація господарства

2.1. Власники чи утримувачі коней зобов'язані зареєструвати свої господарства в Реєстрі тварин перед початком проведення ідентифікації та реєстрації тварин.

2.2. Для реєстрації господарства суб'єкт господарювання подає Адміністратору Реєстру тварин заповнену реєстраційну картку господарства ([додаток 1](#)) та ветеринарну довідку щодо його ветеринарно-санітарного стану, видану територіальним органом Державного департаменту ветеринарної медицини.

Реєстрація господарства несуб'єкта господарювання здійснюється на підставі даних реєстраційної картки коня ([додаток 2](#)), реєстраційної картки віслюка/мула/лошака ([додаток 3](#)).

2.3. Суб'єкти господарювання, які займаються випробуванням коней, проведенням кінноспортивних змагань, виставок за участю коней, торгівлею тваринами та проводять забій, утилізацію, зобов'язані здійснити дії щодо реєстрації місць випробувань, змагань, виставок, торгівлі, забою, утилізації та інших місць зосередження тварин у Реєстрі тварин з моменту надходження до них першої ідентифікованої та зареєстрованої в установленому порядку тварини. Указані місця підлягають реєстрації як господарства відповідно до вимог цього Положення.

2.4. У разі, якщо суб'єкт господарювання є власником/ утримувачем кількох господарств, дані подаються окремо про кожне господарство.

2.5. Адміністратор Реєстру тварин вносить дані реєстраційної картки господарства до Реєстру тварин і надсилає власникам чи утримувачам тварин та суб'єктам господарювання, зазначеним у пункті 2.3 цього Положення, повідомлення про реєстрацію господарства в Реєстрі тварин та присвоєння господарству реєстраційного номера в Реєстрі тварин.

2.6. У разі зміни даних про господарство, занесених до реєстраційної картки, власник чи утримувач у 3-денний термін подає Адміністратору Реєстру тварин заяву про внесення змін до Реєстру тварин ([додаток 4](#)) та документи, що підтверджують ці зміни.

3. Ідентифікація та реєстрація коней

3.1. Для проведення ідентифікації та реєстрації коней власник чи утримувач подає до Адміністратора Реєстру тварин письмове замовлення на проведення ідентифікації та реєстрації коней ([додаток 5](#)). Бланк замовлення видає агент.

3.2. У замовленні зазначаються:

дані про власника - реєстраційний номер господарства в Реєстрі тварин (за наявності), найменування та місцезнаходження, код ЄДРПОУ для юридичної особи або прізвище, ім. `я, по батькові, місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті) для фізичної особи;

дані про утримувача - реєстраційний номер господарства в Реєстрі тварин (за наявності), найменування та місцезнаходження юридичної особи або прізвище, ім. `я, по батькові, місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті) для фізичної особи;

обсяг робіт з ідентифікації та реєстрації коней, які необхідно провести.

3.3. При поданні замовлення власник або вповноважена ним особа пред'являє паспорт або інший документ, що посвідчує його особу, а в разі, коли особа діє від їх імені, - відповідне доручення.

3.4. Замовлення засвідчується підписом та печаткою (за наявності) власника або уповноваженої ним особи.

3.5. Усі коні, що утримуються в господарстві, повинні бути ідентифіковані за одним з таких варіантів:

А. Присвоєння клички, графічний та письмовий опис відмітин і прикмет, присвоєння ідентифікаційного номера, оформлення та видача паспорта коня (паспорта віслюка/мула/лошака).

Б. Присвоєння клички, графічний та письмовий опис відмітин і прикмет, генетична експертиза походження, оформлення родоводу, присвоєння ідентифікаційного номера, оформлення та видача паспорта коня.

3.6. Власник чи утримувач указує варіант ідентифікації коней свого господарства при оформленні замовлення.

3.7. На бажання, власник чи утримувач може замовити додатковий елемент ідентифікації - установлення електронного мікрочипа.

3.8. Агент або відповідальна особа, які проводять ідентифікацію коней, повинні пройти спеціальне навчання, а ті, що проводять ідентифікацію племінних коней, - атестацію.

3.9. Ідентифікацію коней у господарстві розпочинають з відтворного складу: жеребців-плідників та конематок; далі ідентифікують коней, призначених для випробування на іподромах, участі у змаганнях, продажу.

Лошата ідентифікуються перед відлученням від матері, але не пізніше одного року після народження.

Відповідно до цього Положення тварина повинна бути ідентифікована та зареєстрована раніше, ніж вона буде продана або залишить господарство.

3.10. Кличка тварині присвоюється власником. Племінним коням кличка присвоюється згідно з установленими правилами. Наступний власник може змінити кличку коня, про що повідомляє Адміністратора Реєстру тварин. Зміна клички реєструється в Реєстрі тварин і паспорті коня (паспорті віслюка/мула/лошака).

Кінь з ідентифікаційним номером, присвоєним іншою країною, може бути зареєстрований у Реєстрі тварин без клички.

3.11. Агент або відповідальна особа заповнюють реєстраційну картку коня ([додаток 4](#)), яка містить відомості про коня, власника і господарство, графічний та письмовий опис відмітин і прикмет.

Графічний опис відмітин і прикмет проводиться згідно з [Інструкцією з опису відмітин і прикмет коней](#), затвердженою наказом Міністерства аграрної політики України від 31 грудня 2004 року № 496, зареєстрованою в Мін'юсті 6 квітня 2005 року за № 362/10642.

Усі записи в картці завіряються підписом та печаткою (за наявності) власника чи утримувача. Картка засвідчується підписом агента.

До реєстраційної картки коня додається копія документа, що підтверджує право власності на коня (договір купівлі-продажу, довідка про підтвердження наявності на відповідну дату у власника коня, який

утримується в його господарстві, видана сільською, селищною чи міською радою, договір оренди, акт на приплід тощо).

3.12. Для племінних коней обов'язковим елементом ідентифікації є генетична експертиза походження.

Генетична експертиза походження проводиться згідно з [Положенням про порядок проведення генетичної експертизи походження та аномалій племінних тварин](#), затвердженим наказом Мінагрополітики України від 1 червня 2004 року № 197, зареєстрованим у Мін'юсті 16 червня 2004 року за № 738/9337.

Генетична експертиза походження проводиться один раз за життя коня: лошат - при відлученні, дорослих коней - якщо раніше не проводилася.

З цією метою беруться проби біоматеріалу (кров, шерсть тощо) для тестування, про що робиться відповідна відмітка в обох примірниках реєстраційної картки коня.

Власник чи утримувач повинен забезпечити відбір проб біоматеріалу. У разі, якщо генетична експертиза походження батька чи матері тварини не проведена, проба береться і в них.

3.13. Для коней з відомим підтвердженим походженням до реєстраційної картки коня, що надсилається до Адміністратора Реєстру тварин, додаються родовід коня ([додаток 6](#)) і ксерокопія протоколу генетичних досліджень з висновком щодо достовірності його походження.

Родовід коня заповнюється відповідальною особою господарства і засвідчується її підписом та печаткою господарства.

У родоводі зазначають ідентифікаційний номер коня, кличку, чотири ряди предків. Щодо кожного предка наводять: номер за ДКПК, кличку, породу і масть (скорочено) та рік народження.

Якщо на коня видано в установленому порядку племінне свідоцтво (сертифікат), родовід коня і ксерокопію генетичних досліджень можна замінити ксерокопією племінного свідоцтва (сертифіката).

3.14. Щодо імпортованого коня, то власник зобов'язаний ідентифікувати та зареєструвати його протягом 30 днів від дати проведення ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні, але раніше, ніж кінь залишить господарство, у порядку, визначеному в пункті 3.12 цього Положення.

Якщо імпортований кінь супроводжується паспортом, що містить ідентифікаційний номер, наданий у країні походження, та заповнене графічне зображення відмітин і прикмет, його початковий опис та паспорт зберігаються і є дійсними. Адміністратором Реєстру тварин видається вкладиш до паспорта коня (віслюка/мула/лошака) ([додатки 7, 8](#)).

Разом з реєстраційною картою коня власник подає до Адміністратора Реєстру тварин копії сторінок паспорта коня, які містять дані щодо ідентифікаційного номера коня, його клички, масті, дати і місця народження, ідентифікаційного опису та родоводу.

3.15. Протягом 25 робочих днів з дня надходження реєстраційної картки коня (реєстраційної картки віслюка/мула/лошака), родоводу коня і ксерокопії протоколу генетичних досліджень (для коней з відомим походженням) Адміністратор Реєстру тварин здійснює реєстрацію коня в Реєстрі тварин, присвоює йому ідентифікаційний номер та протягом п'яти робочих днів з дня отримання даних щодо реєстрації тварини оформлює на неї паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака).

}

3.16. Ідентифікаційний номер складається з 15 символів і має таку структуру:

позиції 1-6 - UELN-код;

позиції 7, 8 - цифровий код області, де проводилась ідентифікація тварини;

позиції 9-15 - індивідуальний номер тварини.

3.17. Датою реєстрації коня вважається дата внесення інформації в Реєстр тварин та присвоєння ідентифікаційного номера.

4. Паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака), порядок його оформлення, видачі та обігу

4.1. Паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака) видається на кожну тварину, ідентифіковану і зареєстровану в установленому цим Положенням порядку, є супровідним документом на коня при будь-якому його переміщенні і зберігається за місцеперебуванням коня.

4.2. Наявність паспорта є обов'язковою при участі коня у виставках, виводках, іподромних випробуваннях, спортивних змаганнях, ветеринарно-санітарних обробках та оглядах, продажу коня та його забою.

4.3. Бланки паспорта коня (додаток 9), паспорта віслюка/мула/лошака (додаток 10) виготовляються згідно з технічним описом бланка "Паспорт коня" (додаток 11) та технічним описом бланка "Паспорт віслюка/мула/лошака" (додаток 12) відповідно та на замовлення Адміністратора Реєстру тварин.

4.4. Записи в паспорті здійснюються державною мовою.

Записи щодо клички, абрєвіатури порід, літерного коду країни походження коня та його предків, місця народження коня зазначаються відповідно мовою країни походження коня або його предків. Прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) або найменування власника зазначаються мовою країни проживання власника.

Цифрова інформація вноситься до паспорта арабськими і римськими цифрами.

4.5. На внутрішньому боці титульної сторінки паспорта надруковано витяг з цього Положення.

4.6. Паспорт містить такі розділи:

4.6.1. Відомості про коня та його власника. Відомості про коня містять: ідентифікаційний номер, код мікрочипа (за наявності), дату народження, кличку, стать, масть, породну належність, реєстрацію в ДКПК (за наявності), походження (номер за ДКПК (для племінних коней), кличка, рік народження і порода батька, матері і батька матері), місце народження; відомості про власника, які містять назву господарства, прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи, поштову адресу.

4.6.2. Реєстрація зміни власника.

4.6.3. Родовід коня (крім паспорта віслюка/мула/лошака).

4.6.4. Ідентифікаційний опис коня (віслюка/мула/лошака). Розділ містить кличку коня, графічний і письмовий опис відмітин і прикмет коня, реєстрацію зміни клички коня, відмітку про кастрацію.

4.6.5. Перевірка ідентифікаційних даних коня. Проводиться шляхом порівняння відмітин і прикмет коня з відмітинами і прикметами, що описані в його паспорті. Перевірка ідентифікаційних даних проводиться уповноваженою особою або ветеринарним лікарем у разі прибуття коня на змагання, випробування тощо і у всіх випадках застосування щодо коня ветеринарних лікарських препаратів або проведення ветеринарних досліджень.

4.6.6. Відмітки про проведені вакцинації проти грипу коней.

4.6.7. Відмітки про інші вакцинації (крім грипу).

4.6.8. Лабораторні дослідження. До цього розділу заносяться результати проведених лабораторних досліджень щодо наявності в організмі коня збудників інфекційних захворювань або заборонених речовин.

4.6.9. Облік застосування ветеринарних лікарських засобів. У цьому розділі лікар ветеринарної медицини, що проводить лікування коня, зазначає інформацію щодо дати, місця лікування і назви кожного ветеринарного лікарського препарату, що застосовувався для лікування коня, і засвідчує її своїм підписом і печаткою.

4.7. Адміністратор Реєстру тварин здійснює оформлення паспорта коня, паспорта віслюка/мула/лошака протягом 30 робочих днів з дня надходження реєстраційної картки коня (реєстраційної картки віслюка/мула/лошака), родоводу коня і ксерокопії протоколу генетичних досліджень (для коней з відомим походженням).

4.8. Паспорт на ідентифікованого коня видається один раз. Термін дії паспорта є безстроковим.

4.9. Якщо на коня з відомим походженням видано паспорт:

організацією, що веде племінну книгу коней, форма якого відповідає вимогам цього Положення, - власник або уповноважена ним особа подає до Адміністратора Реєстру тварин разом з реєстраційною карткою коня копії сторінок паспорта коня, які містять дані щодо ідентифікаційного номера коня, його клички, масті, дати і місця народження, ідентифікаційного опису та родоводу;

федерацією кінного спорту України або Міжнародною федерацією кінного спорту - власник або уповноважена ним особа подає до Адміністратора Реєстру тварин разом з реєстраційною карткою коня копії сторінок паспорта коня, які містять дані щодо ідентифікаційного номера коня, його клички, масті, дати і місця народження, ідентифікаційного опису, родоводу, та копію документа щодо проведеної генетичної експертизи, що підтверджує походження коня.

На підставі документів, поданих власником або уповноваженою ним особою, кінь реєструється в Реєстрі тварин і на нього видається вкладиш до паспорта коня.

4.10. Обмін паспорта або видача нового здійснюється у разі, якщо:
власником були встановлені розбіжності в записах паспорта із записами книги обліку ідентифікованих коней;
паспорт став непридатним для користування;
паспорт утрачено.

4.11. У разі виявлення помилок у паспорті, його пошкодження або втрати власник/утримувач повинен протягом 7 днів після виявлення розбіжностей, установлення факту пошкодження або втрати звернутися до Адміністратора Реєстру тварин із заявою про внесення змін у Реєстр тварин та/або видачу нового паспорта і додати до заяви паспорт, який потрібно замінити.

Адміністратор Реєстру тварин перевіряє відповідну інформацію в Реєстрі тварин і в разі підтвердження помилок уносить зміни в Реєстр тварин відповідно до цього Положення.

4.12. Оформлення та видача нового паспорта замість зіпсованого, пошкодженого або втраченого проводиться Адміністратором Реєстру тварин у місячний термін з моменту отримання від власника заяви та паспорта (у разі його пошкодження), який підлягає обміну.

4.13. Паспорт, що видається замість утраченого або пошкодженого, містить відмітку "Виданий повторно".

4.14. Після повторної видачі паспорта знайдений утрачений паспорт є недійсним і власник/утримувач зобов'язаний повернути його Адміністратору Реєстру тварин для знищення.

4.15. Власник/утримувач повинен подавати паспорт для внесення відповідних відміток у разі:
купівлі коня;
зміни клички коня або інших ідентифікаційних даних;
кастрації коня.

Після внесення необхідних відміток агент повертає паспорт власнику/утримувачу.

4.16. У разі появи в коня протягом життя додаткових набутих прикмет (тавра, електронного мікрочипа тощо) власник/утримувач подає до Адміністратора Реєстру тварин заяву про внесення змін до Реєстру тварин і реєстраційну картку коня (реєстраційну картку віслюка/мула/лошака) із зазначенням цих змін.

Адміністратор Реєстру тварин додає опис набутих прикмет до початкового ідентифікаційного опису коня в Реєстрі тварин.

Унесення додаткових набутих прикмет коня в паспорт робить агент після відправлення Адміністратору Реєстру тварин заяви про внесення змін до Реєстру тварин і реєстраційної картки коня (реєстраційної картки віслюка/мула/лошака).

4.17. Паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака), що пав, повертається Адміністратору Реєстру тварин для знищення.

5. Електронне маркування коней

5.1. Електронне маркування коней включає:

імплантацію капсули з номером електронного маркування;
заповнення формуляра про електронне маркування коня ([додаток 13](#)) - у двох примірниках - для власника коня і внесення даних у Реєстр тварин;
унесення номера електронного маркування в паспорт коня (віслюка/мула/лошака);
реєстрацію даних, пов'язаних з електронним маркуванням, у Реєстрі тварин.

5.2. Засоби електронного маркування

5.2.1. Засоби електронного маркування повинні відповідати нормам, розробленим Міжнародною Організацією Стандартизації (International Organization for Standardisation):

нормі 11 784, яка описує кодову структуру мікрочипа, що базується на використанні 64-бітного коду з 15 знаками. Код містить номер країни реєстрації та номер коня і не повинен дублюватися в жодній країні протягом принаймні 100 років;

нормі 11 785, яка визначає технологію взаємодії чипа і пристрою, що зчитує. Передбачає можливість зчитування чипів, виготовлених за старою технологією, щоб мати змогу ідентифікувати тварин, маркованих раніше.

5.2.2. Комплект "капсула-ін'єктор" є стерильним, упакованим в індивідуальний пакет для одноразового використання.

Упаковка комплекту має містити дату закінчення терміну використання.

5.2.3. Для електронного маркування коней застосовуються транспондери (чипи) розміром 2 x 12 мм, які містяться в спеціальній капсулі з біосумісного матеріалу.

Після імплантації капсули навкруг утворюється волокниста оболонка - захисна реакція організму, що перешкоджає мимовільному переміщенню капсули.

5.2.4. Чип не має власної енергії й активується тільки при наближенні до нього пристрою, що зчитує (приблизно на відстань 15 см, використовуючи при цьому випромінювану ним енергію), відсилає йому, в свою чергу, одну радіохвилю. Чип відповідає виключно на низькочастотні радіохвилі (134,2 KHz) і не є постійним джерелом хвиль.

5.2.5. Пристрій, що зчитує, переводить отриманий двійковий сигнал у десяткову систему і виводить на екран (свій або будь-якого іншого комп'ютера) у вигляді 15-значного коду.

Розпізнавання коду відбувається шляхом проведення сканером вздовж шиї коня, внаслідок чого на дисплеї висвітлюється номер, який потім порівнюється з номером електронного маркування, внесеним у паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака).

5.2.6. Код чипа, який містить номер електронного маркування коня, є унікальним і незмінним.

Код чипа відображено на комплекті стрічок з магнітним штрих-кодом, які входять до комплекту "капсула-ін'єктор" і вклеюються в усі необхідні документи тварини (паспорт коня, паспорт віслюка/мула/лошака, формуляр про електронне маркування).

5.2.7. Код мікрочипа складається з 15 знаків і має таку структуру:

1-3 - міжнародний код країни, де проведено електронне маркування;

4-6 - міжнародний код виробника чипа;

7-15 - номер коня.

Код мікрочипа може не співпадати з ідентифікаційним номером коня.

5.2.8. Адміністратор Реєстру тварин вносить до Реєстру тварин дані щодо всіх коней - носіїв чипів.

5.3. Порядок проведення електронного маркування

5.3.1. Власник зазначає у замовленні на проведення ідентифікації та реєстрації коней кількість коней, яким необхідно провести електронне маркування.

5.3.2. Агент передає замовлення до Адміністратора Реєстру тварин протягом 2 днів.

5.3.3. Засоби електронного маркування надаються власнику/утримувачу протягом 14 днів після надходження замовлення до Адміністратора Реєстру тварин.

5.3.4. Комплектами для електронного маркування і формулярами про електронне маркування забезпечує Адміністратор Реєстру тварин.

5.3.5. Адміністратор Реєстру тварин замовляє у виробника виготовлення мікрочипів.

5.3.6. Власник (за потребою) може замовити у виробника або його представника пристрій, що зчитує.

5.3.7. Адміністратор Реєстру тварин видає власнику/утримувачу необхідну кількість засобів електронного маркування і формулярів про електронне маркування.

5.3.8. Відповідальна особа (лікар ветеринарної медицини) проводить електронне маркування коня: звіряє або встановлює прикмети коня;

пересвідчується в нормальному фізичному стані тварини;

обирає найбільш зручне місце для імплантації мікрочипа. Місце введення розраховується таким чином, щоб виключити можливість випадкового виведення і щонайменше травмувати коня. Рекомендується вводити чип у м'язову тканину середньої третини лівого боку шиї під кутом 45 град. або у жирову тканину гребеня шиї під кутом 90 град., відступивши 2-3 см від лінії росту гриви;

пересвідчується, що коню раніше не було імплантовано мікрочип. При будь-якому виявленні мікрочипа (крім випадків перемаркування на замовлення власника) маркування тварини припиняється;

попередньо зчитує номер електронного маркування, що міститься в капсулі для імплантації, з метою його контролю. Будь-яка дефектна капсула має бути повернена Адміністратору Реєстру тварин разом з відповідним формуляром про електронне маркування;

обробляє місце введення капсули антисептиком (якщо у тварини довга шерсть, необхідно спочатку вистригти або поголити місце введення капсули);

імплантує капсулу з мікрочипом за допомогою ін'єктора, уводячи його на повну довжину голки. Чип виштовхується з голки повністю до клацання. Місце ін'єкції притискається і масажується, щоб запобігти утворенню повітряного каналу. З цією ж самою метою рекомендується надати коню спокій протягом доби після чипування;

контролює після ін'єкції зчитування номера електронного маркування тварини, що міститься в капсулі;

заповнює у двох примірниках формуляр про електронне маркування коня, один з яких залишається власнику коня, а другий - надсилається Адміністратору Реєстру тварин для реєстрації в Реєстрі тварин;

уклеює в паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака) стрічку з номером електронного маркування; уносить запис про електронну ідентифікацію коня до книги обліку ідентифікованих коней господарства або відповідних форм племінного обліку.

Якщо в штаті господарства відсутній лікар ветеринарної медицини, для проведення електронного маркування власник коней звертається до лікаря ветеринарної медицини, що здійснює свою діяльність на території, де перебувають тварини.

5.3.9. Формуляр про електронне маркування коня містить такі відомості:

номер мікрочипа;

дату чипування;

ідентифікаційний номер коня;

стать;

породу;

кличку коня;

дату народження коня;

ім'я, адресу і номер телефону власника/утримувача коня;

відомості про відповідальну особу (лікаря ветеринарної медицини), яка проводила електронне маркування;

місцезнаходження імплантованого мікрочипа.

Формуляр засвідчується підписами і печатками (штампами) відповідальної особи (лікаря ветеринарної медицини) і власника/утримувача.

5.3.10. Дані про електронне маркування коня вносяться до Реєстру тварин.

5.4. Електронне маркування коней, раніше маркованих мікрочипами

5.4.1. Власник коня, якому було імплантовано мікрочип до вступу в дію цього Положення, повинен повідомити про проведене маркування Адміністратора Реєстру тварин (у полі "Прикмети" реєстраційної картки коня, реєстраційної картки віслюка/мула/лошака) і заявити про бажання його зберегти або змінити (у заяві про внесення змін до Реєстру тварин).

5.4.2. Після надходження до Адміністратора Реєстру тварин заявки власника про наявність та збереження маркування проводиться перевірка цього маркування.

5.4.3. Маркування вважається дійсним за умов:

засвідчення (уповноваженою особою), що імплантована капсула зчитується пристроєм, який відповідає нормі ISO 11785;

реєстрації електронного маркування в Реєстрі тварин;

ідентифікації і реєстрації коня в установленому порядку.

5.4.4. Перевстановлення мікрочипа передбачає попередню перевірку відповідальною особою (лікарем ветеринарної медицини):

відповідності тварини її опису в ідентифікаційному документі;

неможливості нормального зчитування.

5.4.5. Відповідальна особа (лікар ветеринарної медицини) маркує тварину шляхом імплантації нового мікрочипа.

Новий мікрочип бажано встановлювати вище за попередній.

5.4.6. Відповідальна особа (лікар ветеринарної медицини) заповнює два примірники формуляра про електронне маркування коня, один з яких передає власнику, а другий - надсилає Адміністратору Реєстру тварин для внесення даних до Реєстру тварин.

5.5. Наявність у коня мікрочипа не виключає необхідності наявності паспорта коня (паспорта віслюка/мула/лошака).

6. Облік ідентифікованих коней у господарстві

6.1. Власник чи утримувач, у господарстві якого утримуються коні, а також суб'єкти господарювання, зазначені в пункті 2.3 цього Положення, де коні можуть тимчасово перебувати, зобов'язані вести своєчасний та вірогідний облік усіх тварин.

Облік у неплеємнних господарствах ведеться шляхом занесення інформації до книги обліку ідентифікованих коней ([додаток 14](#)), у плеємнних - до відповідних [форм плеємного обліку](#), затверджених наказом Мінагрополітики України від 15.10.2003 [№ 364](#) "Про затвердження нормативно-правових актів щодо бонітування плеємнних коней і плеємного обліку в конярстві", який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 30.10.2003 за № 992/8313.

6.2. Облік ідентифікованих коней у господарствах юридичних осіб ведеться відповідальною особою господарства, у господарствах фізичних осіб - агентом, що здійснює свою діяльність на території, де розташоване господарство.

Агент веде окрему книгу обліку ідентифікованих коней у кожному населеному пункті.

6.3. Книга обліку ідентифікованих коней ведеться на паперових носіях і зберігається 3 роки від дня вибуття останнього коня з господарства.

6.4. Книга обліку ідентифікованих коней містить зведену картку характеристик господарства та 2 розділи:

розділ 1 - дані про ідентифікованих коней та їх власників;

розділ 2 - дані про переміщення коней.

6.5. Записи до книги обліку ідентифікованих коней заносяться протягом 3 днів після переміщення, народження, остаточного вибуття коня з господарства українською мовою і розбірливим почерком. Необхідні виправлення здійснюють чітким закресленням попередньої інформації. Не допускаються замальовування та підтирання даних. Будь-які зміни записів у книзі обліку ідентифікованих коней виконуються в спосіб, придатний для читання.

6.6. До розділу 1 книги обліку ідентифікованих коней заносять:

для юридичних осіб - номер запису за порядком, ідентифікаційний номер коня, його кличка, дата та місце народження, стать, масть, порода, походження (клички батька і матері), серія та номер паспорта, дані про остаточне вибуття коня з господарства - дата й причина вибуття (продаж, загибель, падіж тощо);

для фізичних осіб - номер запису за порядком, дані про власника (прізвище, ім'я та по батькові в називному відмінку, назва вулиці, номер будинку, номер квартири, ідентифікаційний номер), ідентифікаційний номер коня, його кличка, дата та місце народження, стать, масть, порода, походження (клички батька й матері), серія та номер паспорта, дані про остаточне вибуття коня з господарства (продаж, загибель тощо).

До розділу 2 книги обліку ідентифікованих коней вносять такі дані про прибуття та вибуття коней: дата прибуття чи вибуття, ідентифікаційний номер коня, кличка коня, дані про господарство, з якого прибув чи вибув кінь, причина прибуття чи вибуття.

У разі народження лошати в цьому самому господарстві в графі "Прибуття" зазначають: дату його народження, стать, масть, кличку, ідентифікаційні номери та клички батька й матері.

Дані про народження заносяться в книгу обліку ідентифікованих коней протягом 3 днів.

6.7. Лікар ветеринарної медицини, під контролем якого перебуває господарство, веде амбулаторний журнал, до якого заносить усі діагностичні дослідження, профілактичні заходи, виявлені захворювання, призначене і проведене лікування щодо кожної тварини.

6.8. Усі записи з книги обліку коней мають подаватися для перевірки на вимогу працівників Адміністратора Реєстру тварин, Державного департаменту ветеринарної медицини та його територіальних органів.

6.9. Власник чи утримувач зобов'язаний здійснювати періодичну інвентаризацію поголів'я коней в господарстві у розрізі статево-вікових і господарських груп та подавати Адміністратору Реєстру тварин звіт-реєстр про наявність ідентифікованого та зареєстрованого поголів'я коней у господарстві за встановленою формою ([додаток 15](#)).

Звіт-реєстр подається щорічно за станом на 1 січня за минулий рік до 20 січня поточного року.

У разі ліквідації, створення нового або реорганізації господарства звіт-реєстр подається за даними останньої інвентаризації протягом 10 днів після її проведення.

Разом зі звітом-реєстром подається ветеринарна довідка державної установи ветеринарної медицини про ветеринарно-санітарний стан господарства.

7. Переміщення тварин

7.1. Власник/утримувач має право на переміщення коня лише в тому разі, якщо він ідентифікований, на нього видані паспорт і ветеринарний документ відповідно до чинного законодавства з питань ветеринарної медицини.

7.2. У разі продажу коня, передання його для користування іншій фізичній або юридичній особі власник зобов'язаний:

заповнити два примірники відомості переміщення тварин ([додаток 16](#));

передати паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака), другий примірник відомості переміщення тварин та ветеринарний документ новому власнику або особі, яка супроводжує коня;

унести відповідні записи до книги обліку ідентифікованих коней;

не пізніше 3-денного терміну після вибуття коня з господарства надіслати Адміністратору Реєстру тварин перший примірник відомості переміщення тварин.

Бланки відомості переміщення тварин видає Адміністратор Реєстру тварин.

7.3. Фізична чи юридична особа, яка придбала коня або отримала його в тимчасове користування, зобов'язана:

отримати паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака), другий примірник відомості переміщення тварин та ветеринарний документ;

звірити тотожність коня з описом у його паспорті;

у встановленому цим Положенням порядку зареєструвати господарство, якщо воно не зареєстроване;

не пізніше 3-денного терміну після прибуття коня в господарство надіслати Адміністратору Реєстру тварин заповнений другий примірник відомості переміщення тварин;

подати паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака) за новим місцезнаходженням коня для реєстрації зміни власника (у разі купівлі коня);

унести відповідні записи до книги обліку ідентифікованих коней.

7.4. Після закінчення терміну користування твариною утримувач/власник зобов'язаний діяти згідно з пунктами 7.2 і 7.3 цього Положення.

7.5. До відомості переміщення тварин вносяться такі дані:

у разі вибуття тварини з господарства - ідентифікаційний номер тварини, реєстраційний номер (або ідентифікаційний номер власника/утримувача), назва та адреса господарства, з якого вибуває тварина, дата та причина вибуття, дата заповнення відомості переміщення тварин та код агента, що здійснює свою діяльність на території, де розміщене господарство. У разі експорту тварини - код та назва країни, у яку експортується тварина, дата експорту, дата заповнення відомості переміщення тварини та дані про агента, що здійснює свою діяльність на території, де розміщене господарство, з якого тварина експортується;

у разі прибуття тварини до господарства - реєстраційний номер господарства, назва та адреса господарства, до якого прибуває тварина, дата та причина прибуття, дата заповнення та дані про агента, що здійснює свою діяльність на території, де розміщене господарство.

Дані, унесені до відомості переміщення тварин, засвідчуються підписами попереднього власника/утримувача при вибутті та нового власника/утримувача при прибутті тварини з/до господарства та печаткою у разі, якщо власником/утримувачем тварини є суб'єкт підприємницької діяльності, та підписом агента.

8. Забій, падіж (загибель) та утилізація ідентифікованих коней

8.1. Якщо кінь направляється на м'ясокомбінат, бійню, ветсанзагод, власник зобов'язаний здійснити дії відповідно до пункту 7.2 цього Положення.

У разі забою, загибелі коня через хворобу власник чи утримувач зазначає у відомості переміщення тварин причину забою, загибелі.

8.2. При прибутті коня на м'ясокомбінат, бійню чи ветсанзагод відповідальна особа останнього зобов'язана:

унести записи про прибуття тварини на м'ясокомбінат, її забій або утилізацію та їх причину до книги обліку ідентифікованих коней;

у 3-денний термін від дати забою або утилізації тварини надіслати Адміністратору Реєстру тварин заповнену відомість переміщення тварин та паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака) для знищення.

8.3. У разі забою тварини в господарстві власника останній зобов'язаний внести до книги обліку ідентифікованих коней дату та причину забою і в 3-денний термін після забою подати Адміністратору Реєстру тварин паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака) для знищення та відомість переміщення тварин для внесення до Реєстру тварин інформації про забій коня.

8.4. У разі забою на м'ясо коня з імплантованим мікрочипом відповідальна особа господарства забою повинна:

установити за допомогою сканера місце трансплантації мікрочипа;

видалити знайдений мікрочип;

вивести мікрочип з ладу, щоб унеможливити його повторне використання.

Якщо видалити виявлений мікрочип неможливо, то частину туші, де він знаходиться, не дозволяється використовувати для харчових або кормових цілей.

8.5. Якщо тварина, що загинула, на ветсанзагод не відправляється, власник зобов'язаний внести до книги обліку ідентифікованих коней дату та причину загибелі, дату, спосіб і місце утилізації та в 3-денний термін подати Адміністратору Реєстру тварин відомість переміщення тварин і паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака) для знищення.

9. Ведення Реєстру тварин

9.1. Формування і ведення Реєстру тварин здійснюється відповідно до [Положення про Реєстр тварин](#), затвердженого наказом Мінагрополітики України від 17.09.2003 № 342, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 09.10.2003 за № 912/8233.

9.2. Для отримання інформації з Реєстру тварин подається запит, форма якого встановлюється держателем Реєстру тварин. Інформація з Реєстру надається Адміністратором Реєстру тварин шляхом надання витягу з Реєстру тварин або інформаційної довідки.

Рівень доступу до даних Реєстру тварин установлюється держателем Реєстру тварин.

9.3. Суд, органи внутрішніх справ, прокуратури, державної податкової служби, Служби безпеки України та інші органи державної влади отримують інформаційну довідку з Реєстру тварин на бланку адміністратора Реєстру тварин, якщо запит зроблено у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених чинним законодавством України.

9.4. Фізична або юридична особа може користуватися інформацією установленого рівня доступу з Реєстру тварин шляхом підключення до нього через комп'ютерну мережу. Підключення здійснюється адміністратором Реєстру тварин на основі договору, що укладається між адміністратором Реєстру тварин та користувачем.

**з Положення про ідентифікацію та реєстрацію коней, затвердженого наказом
Міністерства аграрної політики України від 31 грудня 2004 року № 496,
зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 6 квітня 2005 року за №
362/10642 (із змінами)**

4.1. Паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака) видається на кожну тварину, ідентифіковану і зареєстровану в установленому цим Положенням порядку, є супровідним документом на коня при будь-якому його переміщенні і зберігається за місцеперебуванням коня.

4.2. Наявність паспорта є обов'язковою при участі коня у виставках, виводках, іподромних випробуваннях, спортивних змаганнях, ветеринарно-санітарних обробках та оглядах, продажу коня та його забою.

4.6.1. Відомості про коня містять: ідентифікаційний номер, код мікрочипа (за наявності), дату народження, кличку, стать, масть, породну належність, реєстрацію в ДКПК (за наявності), походження - номер за ДКПК, кличка, рік народження і порода батька, матері і батька матері, місце народження; відомості про власника, які містять назву господарства, прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи, поштову адресу.

4.10. Обмін паспорта або видача нового проводиться у разі, якщо:
власником були встановлені розбіжності в записях паспорта із записами книги обліку ідентифікованих коней;

паспорт став не придатним для користування;

паспорт утрачено.

4.11. У разі виявлення помилок у паспорті, його пошкодження або втрати власник або вповноважена особа повинні протягом 7 днів після виявлення розбіжностей, установлення факту пошкодження або втрати звернутися до Адміністратора Реєстру тварин із заявою про внесення змін у Реєстр тварин та/або видачу нового паспорта і додати до заяви паспорт, який потрібно замінити.

4.12. Оформлення та видача нового паспорта замість зіпсованого, пошкодженого або втраченого проводиться Адміністратором Реєстру тварин у місячний термін з моменту отримання від власника заяви та паспорта (у разі його пошкодження), який підлягає обміну.

4.13. Паспорт, що видається замість утраченого або пошкодженого, містить відмітку "Виданий повторно".

4.14. Після повторної видачі паспорта знайдений утрачений паспорт є недійсним і власник зобов'язаний повернути його Адміністратору Реєстру тварин для знищення.

4.15. Власник/утримувач повинен подавати паспорт агенту для внесення відповідних відміток у разі:
купівлі коня;

зміни клички коня або інших ідентифікаційних даних;

кастрації коня.

Після внесення необхідних відміток агент повертає паспорт власнику/утримувачу.

4.16. У разі появи в коня протягом життя додаткових набутих прикмет (тавра, електронного мікрочипа тощо) власник чи утримувач подає до Адміністратора Реєстру тварин заяву про внесення змін до Реєстру тварин і реєстраційну картку коня (реєстраційну картку віслюка/мула/лошака) із зазначенням цих змін.

4.17. Паспорт коня (паспорт віслюка/мула/лошака), що пав, повертається Адміністратору Реєстру тварин для знищення.

Ідентифікаційний номер віслюка/мула/лошака _____

Identification number of the donkey/ the mule

Серія _____ Номер _____

1. ВІДОМОСТІ ПРО ВІСЛЮКА/МУЛА/ЛОШАКА ТА ЙОГО ВЛАСНИКА

Information about the donkey/ the mule and its owner

Код мікрочипа/Microchip _____

Кличка/Name _____ Стать/Sex _____

Масть/Colour _____

Дата народження/Date of birth _____

Місце народження/Place of birth _____

Батько/Sire _____
 Мати/Dam _____
 Батько матері/Maternal grandsire _____
 Власник/Owner _____
 Адреса/Address _____

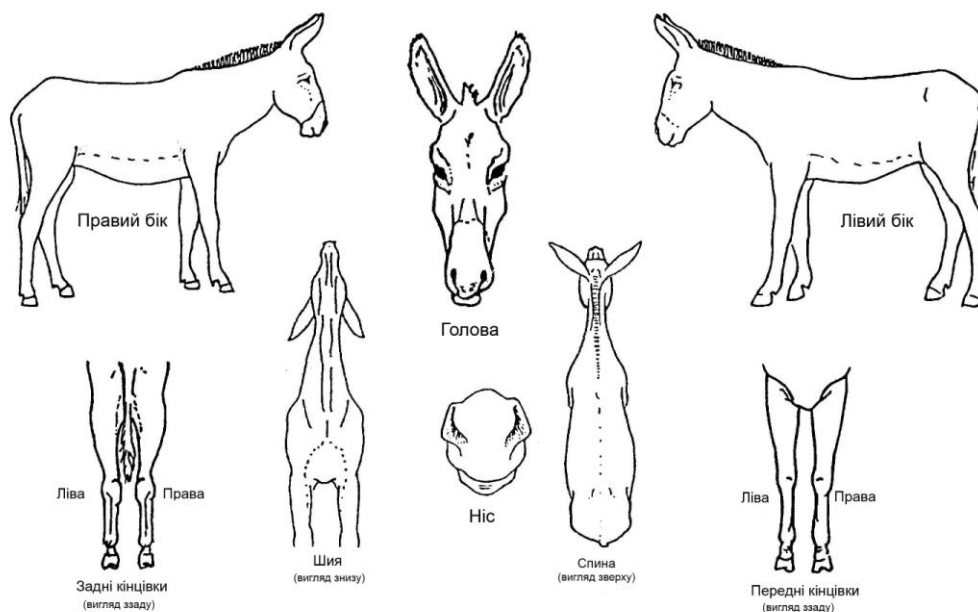
Дата видачі _____ Date of issuing _____	Печатка і підпис _____ Stamp and signature _____
--	---

2. ІДЕНТИФІКАЦІЙНИЙ ОПИС ВІСЛЮКА/МУЛА/ЛОШАКА

Identification description of the donkey/ the mule

Графічний опис відмітин та прикмет

Outline diagram

Кличка Name	Дата народження Date of birth	Стать Sex	Масть Colour
Зміна клички Дата	Підпис, печатка	Відмітка про кастрацію Дата	Підпис, печатка

Письмовий опис відмітин та прикмет Description of the markings

Голова _____
Head _____

Шия _____
Neck _____

Передні кінцівки/Fore legs

ліва (left) _____

права (right) _____

Задні кінцівки/Hind legs

ліва (left) _____

права (right) _____

Тулуб _____

Body _____

Прикмети _____
 Marks _____
 Місце і дата опису _____
 Date and place of description _____

3. РЕЄСТРАЦІЯ ЗМІНИ ВЛАСНИКА

Registration changes of ownership

Дата реєстрації Date of registration	Прізвище, ім'я, по батькові власника Name of the owner	Адреса власника Address of the owner	Печатка Stamp
---	---	---	------------------

Ідентифікаційний номер віслюка/мула/лошака _____
 Identification number of the donkey/ the mule

Серія _____ Номер _____

4. ПЕРЕВІРКА ДАНИХ, ЩО МІСТЯТЬ ОПИС ВІДМІТИН ТА ПРИКМЕТ ВІСЛЮКА/МУЛА/ЛОШАКА

Check of the data which contain the description of marks and signs of the donkey/ the mule

Відповідність із графічним і письмовим описом перевіряється завжди, коли цього вимагають правила.

Дата Date	Місце Place	Мета контролю Purpose of control	Печатка і підпис особи, яка уповноважена проводити контроль Stamp and signature of competent authority

5. ВІДМІТКИ ПРО ПРОВЕДЕНІ ВАКЦИНАЦІЇ ПРОТИ ГРИПУ КОНЕЙ

Vaccination records equine influenza only

Дані про кожне щеплення, яке проводилося, записуються детально і розбірливо, засвідчуються підписом і печаткою ветеринарного лікаря із зазначенням прізвища та ініціалів.

Дата Date	Місце Place	Вакцина/Vaccine		Прізвище, печатка і підпис ветлікаря Name, signature and stamp of veterinarian
		назва name	№ серії batch number	

Ідентифікаційний номер віслюка/мула/лошака _____
 Identification number of the donkey/ the mule

6. ВІДМІТКИ ПРО ІНШІ ВАКЦИНАЦІЇ (крім грипу)

Vaccination records diseases other than equine influenza

Дата Date	Місце Place	Вакцина			Прізвище, печатка і підпис ветлікаря Name, signature and stamp of veterinarian
		назва name	№ серії batch number	хвороба disease	

Ідентифікаційний номер віслюка/мула/лошака _____
 Identification number of the donkey/ the mule

7. ЛАБОРАТОРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Laboratory health tests

Результат кожного проведеного дослідження з урахуванням інфекційних хвороб уповноваженою лабораторією записується ветеринарним лікарем.

Дата Date	Мета дослідження Transmissible disease tested for	Вид дослідження Type of test	Лабораторія Official laboratory	Результат дослідження Result of test	Прізвище, підпис та печатка ветеринарного лікаря Name, signature and stamp of veterinarian

ТЕХНІЧНИЙ ОПИС бланка "Паспорт коня"

1. Бланк документа "Паспорт коня" складається з комплекту дванадцяти текстових паперових аркушів, укладених у обкладинку і скріплених двома металевими блочками.

Документ "Паспорт коня" скріплюється блочками після внесення необхідної інформації до текстових паперових сторінок.

2. Обкладинка паспорта розміром 150x214 мм складається з двох видів полівінілхлоридної плівки:

лицьовий бік - з прозорої плівки ПВХ товщиною не менше 250 мк;

зворотний бік - з непрозорої плівки ПВХ товщиною не менше 300 мк.

Зворотний бік обкладинки на 17 мм заходить на лицьовий.

Розмір прозорої частини лицьового боку - 133x214 мм.

Товщина корінця обкладинки - 1,5 мм.

Допуски за лінійними розмірами та координатами розміщення

елементів обкладинки - $\pm 0,5$ мм.

3. Блочки для скріплення бланка мають:

зовнішній діаметр - 7 мм;

внутрішній діаметр - 5,5 мм.

Блочки запресовуються в зібраний документ на відстані 40 мм від середини сторінки і мають координати: 10 мм від корінця обкладинки та 67 мм і 147 мм від правого краю обкладинки.

Відстань між вісями блочків - 80 мм.

4. Кожний комплект аркушів має єдиний номер, який не повторюється в серії.

Формат аркушів - 148x210 мм, де 148 мм - вертикальний розмір аркуша.

Основні технічні характеристики паперу для виготовлення комплекту паперових аркушів:

маса 1 кв.м - не менше 80 г;

власна флюоресценція - не більше 3%;

наявність хімічного захисту;

наявність двоступеневого (двотонового) водяного знака;

білість - не менше 80%;

наявність захисних волокон.

На папері присутній двоступеневий (двотоновий) водяний знак.

Друковані елементи захисту паперових аркушів:

лицьовий та зворотний боки аркушів (крім сторінки 6) задруковані двома гільйошними антисканерними сітками перемінної геометрії з товщиною ліній не більше 50 мкм;

у дизайні лицьового та зворотного боків аркушів при друкуванні використані видимі та не видимі при денному світлі фарби, що візуалізуються при дії випромінювання в зонах спеціальних частот, та мікрошрифту.

Кількість фарб офсетного друку - 4+4 (крім сторінки 6, де кількість фарб - 2).

Кожний паперовий аркуш комплекту має номер з шести цифр і серію з двох літер, які нанесені на лицьовий бік.

Кожна сторінка має колонцифру в нижньому правому куті.

Кольори сторінок 1-5, 7-9 - світло-зелено-охристий, 10-24 - рожево-охристий.

Комплект текстових паперових аркушів обандеролюється паперовою стрічкою.

Допуски за всіма розмірами і координатами розміщення (крім товщини ліній дизайну та мікрошрифту) $\pm 0,5$ мм.

Начальник Департаменту ринків продукції тваринництва з Головною державною племінною інспекцією	Д.М. Микитюк
---	---------------------

{Положення доповнено додатком 11 згідно з Наказом Міністерства аграрної політики [№ 85 від 25.02.2008](#); із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства аграрної політики та продовольства [№ 484 від 18.12.2015](#)}

	Додаток 12 до Положення про ідентифікацію та реєстрацію коней
--	---

ТЕХНІЧНИЙ ОПИС

бланка "Паспорт віслюка/мула/лошака"

1. Бланк документа "Паспорт віслюка/мула/лошака" складається з комплекту восьми текстових паперових аркушів, укладених у обкладинку і скріплених двома металевими блочками.

Документ "Паспорт віслюка/мула/лошака" скріплюється блочками після внесення необхідної інформації до текстових паперових сторінок.

2. Обкладинка паспорта розміром 150x214 мм складається з двох видів полівінілхлоридної плівки:

лицьовий бік - з прозорої плівки ПВХ товщиною не менше 250 мк;

зворотний бік - з непрозорої плівки ПВХ товщиною не менше 300 мк.

Зворотний бік обкладинки на 17 мм заходить на лицьовий.

Розмір прозорої частини лицьового боку - 133x214 мм.

Товщина корінця обкладинки - 1,5 мм.

Допуски за лінійними розмірами та координатами розміщення елементів обкладинки - +/- 0,5 мм.

3. Блочки для скріплення бланка мають:

зовнішній діаметр - 7 мм;

внутрішній діаметр - 5,5 мм.

Блочки запресовуються в зібраний документ на відстані 40 мм від середини сторінки і мають координати: 10 мм від корінця обкладинки та 67 мм і 147 мм від правого краю обкладинки.

Відстань між вісями блочків - 80 мм.

4. Кожний комплект аркушів має єдиний номер, який не повторюється в серії.

Формат аркушів - 148x210 мм, де 148 мм - вертикальний розмір аркуша.

Основні технічні характеристики паперу для виготовлення комплекту паперових аркушів:

маса 1 кв.м - не менше 80 г;

власна флюоресценція - не більше 3%;

наявність хімічного захисту;

наявність двоступеневого (двотонового) водяного знака;

білість - не менше 80%;

наявність захисних волокон.

На папері присутній двоступеневий (двотоновий) водяний знак.

Друковані елементи захисту паперових аркушів:

лицьовий та зворотний боки аркушів (крім сторінки 4) задруковані двома гільйошними антисканерними сітками перемінної геометрії з товщиною ліній не більше 50 мкм;

у дизайні лицьового та зворотного боків аркушів при друкуванні використані видимі та не видимі при денному світлі фарби, що візуалізуються при дії випромінювання в зонах спеціальних частот, та мікрошрифту.

Кількість фарб офсетного друку - 4+4 (крім сторінки 4, де кількість фарб - 2).

Кожний паперовий аркуш комплекту має номер з шести цифр і серію з двох літер, які нанесені на лицьовий бік.

Кожна сторінка має колонцифру в нижньому правому куті.

Кольори сторінок 1-3, 5-7 - бузково-охристий, 8-16 - рожево-охристий.

Комплект текстових паперових аркушів обандеролюється паперовою стрічкою.

Допуски за всіма розмірами і координатами розміщення (крім товщини ліній дизайну та мікрошрифту) +/- 0,5 мм.

<p>Начальник Департаменту ринків продукції тваринництва з Головною державною племінною інспекцією</p>	<p>Д.М. Микитюк</p>
--	----------------------------

	Додаток 13 до Положення про ідентифікацію та реєстрацію коней
--	---

ФОРМУЛЯР

про електронне маркування коня, віслюка, мула, лошака

Начальник Департаменту ринків продукції тваринництва з Головною державною племінною інспекцією	Д.М. Микитюк
---	--------------

{Положення доповнено додатком 13 згідно з Наказом Міністерства аграрної політики [№ 85 від 25.02.2008](#); із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства аграрної політики та продовольства [№ 484 від 18.12.2015](#)}

	Додаток 14 до Положення про ідентифікацію та реєстрацію коней
--	---

КНИГА

обліку ідентифікованих коней

Начальник Департаменту ринків продукції тваринництва з Головною державною племінною інспекцією	Д.М. Микитюк
---	--------------

{Положення доповнено додатком 14 згідно з Наказом Міністерства аграрної політики [№ 85 від 25.02.2008](#)}

	Додаток 15 до Положення про ідентифікацію та реєстрацію коней
--	---

ЗВІТ-РЕЄСТР

про наявність ідентифікованого та зареєстрованого поголів'я коней/віслюків/мулів/лошаків у господарстві

Начальник Департаменту ринків продукції тваринництва з Головною державною племінною інспекцією	Д.М. Микитюк
---	--------------

{Положення доповнено додатком 15 згідно з Наказом Міністерства аграрної політики [№ 85 від 25.02.2008](#)}

	Додаток 16 до Положення про ідентифікацію та реєстрацію коней (пункт 7.2)
--	--

ВІДОМІСТЬ

переміщення тварин

Начальник Департаменту ринків продукції тваринництва з Головною державною племінною інспекцією	Д.М. Микитюк
---	--------------

ІНСТРУКЦІЯ

з опису відмітин і прикмет коней

Масті, відмітини та прикмети є об'єктивними зовнішніми ознаками при індивідуальному обліку коней. Вони дають змогу ідентифікувати окремих коней, установити їх відповідність виданим на них документам. Описувати масть і відмітини слід точно і однаково, щоб надалі полегшити установлення відповідності коней зоотехнічним, ветеринарним та інвентаризаційним документам. Масть до того ж може бути ознакою походження і породи.

Мастю називають окрас коня, що включає колір шкіри, очей і шерсті: захисного волосся (гриви, хвоста і щіток на ногах) та покривного волосся. Існує декілька класифікацій мастей: основні і похідні, прості (однокольорові) і комбіновані (складні, із зональністю забарвлення, з малюнком - плямами і смугами різної форми та розміру). В межах кожної масті існують різні варіанти - відмастки.

Відмітини - вроджені плями і смуги різного розміру і форми на голові, корпусі і кінцівках, що відрізняються від основної окраски тварини. Відмітини на покритих шерстю ділянках бувають білими, білими з домішкою основної окраски, темними, тільного (рожевого) кольору (на шкірі).

Відмітини описують у такій послідовності: на голові, тулубі, кінцівках - лівій передній, лівій задній, правій передній, правій задній.

Під прикметами розуміють індивідуальні ознаки тварини: розмір та розташування завитків - ділянок волосся, де воно утворює пучок, хвилю, круговорот тощо, розмір і форму каштанів на кінцівках, депігментацію райдужної оболонки - "сороче око", депігментацію копитного рогу - повну (білий копитний ріг) або часткову (смугастих копитний ріг), неправильне змикання зубних аркад, закоротку нижню щелепу, наявність іклів у кобил, наявність, місцеположення і спосіб накладання (холодний чи гарячий) тавра тощо.

При описі зазначають не менше трьох завитків, а якщо кінь не має відмітин та особливих прикмет, описують не менше п'яти завитків.

Характеристика мастей коней

Ворона масть - найбільш темний варіант забарвлення коня. Захисне (грива, хвіст, щітки) і покривне (все інше) волосся мають чорний колір з більше або менше виразним блиском. Шкіра, як і копитний ріг, забарвлена в темно-сірий колір. Зустрічаються білі відмітини на голові і ногах, зазвичай невеликого розміру. Під волоссям білого кольору може бути рожева, непігментована шкіра. Світлі непігментовані вертикальні смуги можуть бути і на копитах.

Особливий варіант цієї масті - ворона у загарі. Він відрізняється висвітленими (жовто-коричневими) кінчиками волосся на тулубі коня. При цьому спостерігається значне розмаїття: від дещо буруватого відтінку до рівномірно розподіленого по всьому корпусу побуріння. Але, на відміну від темно-гнідих, голова у вороних у загарі залишається незмінно чорного кольору. Чорні кінцівки властиві для обох варіантів масті.

Каракова масть - жовтий пігмент спостерігається тільки на морді і в паховій області. Все інше волосся - як захисне, так і покривне - чорне.

Гніда масть - грива, хвіст і кінцівки до зап'ястного або до скакального суглоба забарвлені завжди у чорний колір.

Покривне волосся містить нарівні з чорним пігментом жовтуватого-червоний.

Існує багато варіантів гнідої масті, що розрізняються за співвідношенням пігментів, через що відтінки тулуба можуть варіювати від жовто-коричневого до темно-коричневого, включаючи мідний і каштановий.

Темно-гніда масть характеризується одночасною наявністю на корпусі чорного і коричневого волосся. Існує декілька відтінків цього відмастка. Найтемніший варіант уособлюють коні, у яких голова, пахвини і живіт, сідничні горби і потилиця виглядають більш світлими через домішки коричневого волосся.

Чіткий розподіл темно-гнідих і гнідих ускладнений через суб'єктивність розрізнення цих відмастків. Тому у сумнівних випадках краще описувати коня як гнідого.

Світло-гніді коні мають жовтуватий або червонуватий відтінок. Все покривне волосся (крім кінцівок) не має чорного пігменту. Часто живіт, пахвини і морда освітлені, мають жовтуватий колір. У

дуже світлик коней світле жовтувате волосся зустрічається навіть на задній і внутрішній поверхні кінцівок, забарвлених на інших ділянках у чорний колір. Це явище називають підласістю. Найчастіше підласі коні зустрічаються серед ваговозних порід.

Копита і шкіра у всіх коней гнідої масті темно-сірого кольору. Можлива наявність білих відмітин на голові і ногах.

Руда масть - характерна відсутність чорного волосся на всьому тілі. Зустрічається тільки волосся від жовтувато-червонуватого до коричневого кольору, при цьому можливі численні варіанти забарвлення покривного і захисного волосся, а також їх комбінації.

Колір покривного волосся варіює від темно-коричневого до світло-жовтувато-коричневого, грива і хвіст можуть бути льняного і навіть білого кольору. Грива і хвіст можуть бути світліші за тулуб, одного з ним кольору або темніші. Розподіл масті на темноруду, руду і світло-руду здійснюється відповідно до забарвлення покривного волосся.

Рудими описують коней, покривне волосся яких забарвлене у достатньо яскраво-жовтий, червонуватий або світло-коричневий колір. Зазвичай тулуб забарвлений рівномірно. Грива і хвіст можуть бути темніші, того ж відтінку або світліші, аж до білого. Руді коні з відносно світлим покривним волоссям і темно-коричневими гривою і хвостом зустрічаються в деяких породах, але доволі рідко. Як і серед гнідих, серед рудих коней спостерігається велика варіація відтінків, тому більш детальна диференціація недоцільна.

Особливий відмасток у межах рудої масті - бура масть. Тулуб бурих коней має колір темної глини. Якщо при цьому грива і хвіст дуже світлого кольору, масть описується як ігренева.

Булана масть - коні цієї масті мають жовтуватий відтінок шерсті на корпусі, чорні захисне волосся і кінцівки. Часто спостерігається чіткий малюнок "яблук".

Солова масть - покривне волосся таких коней жовтувате, а захисне варіює від темно-жовтого до майже чисто білого. Часто в гриві і хвості зустрічається волосся різного кольору, тобто одночасно спостерігаються коричнюваті, жовті і білі, а також сиві волоски. Коні з блискучою золотисто-жовтою шерстю і білими гривою та хвостом уособлюють класичний тип солової масті. Шкіра і копита у коней солової масті сірі. Відмітини спостерігаються з тією ж частотою, що й у коней інших мастей. Шерсть світло-солових коней забарвлена у жовтуватий колір, іноді з сіруватим відтінком. Часто зустрічаються "яблука". Захисне волосся має той же колір або світліший. Білі відмітини на таких конях помітні достатньо чітко.

Ізабеллова масть - покривне волосся кремового кольору. Захисне волосся має зазвичай той же відтінок. Зустрічаються і коні з чисто білими гривою і хвостом.

Усі коні ізабеллової масті мають непігментовану (рожеву) шкіру і світлий копитний ріг. Очі також забарвлені світліше і мають колір від бурштинового до світло-блакитного. Білі відмітини на голові і ногах, незважаючи на світлий загальний тон тварин, помітні добре. Це іще раз підкреслює, що ізабеллові коні не білі, хоча й мають дуже світлу шерсть.

Мишаста (вороно-савраса) масть - покривне волосся забарвлене у різні відтінки сірого кольору (від світло-сірого до попелястого), голова і ноги можуть бути значно темніші, а в ділянці пахвин шерсть, навпаки, освітлена. Грива і хвіст переважно чорні, але можуть мати сірі або навіть білі пасма. Характерна особливість цієї масті у наявності темного "ременя" на спині. Розподіл коней цієї масті за насиченістю забарвлення недоцільний. Шкіра і копита коней вороно-саврасої масті пігментовані, білі відмітини зустрічаються дуже рідко. Іноді спостерігається освітлене волосся на кінці морди ("у борошні").

Гнідо-савраса масть - у коней цієї масті спостерігається помітне освітлення червонувато-коричневого пігменту шерсті, так що виникає охристо-бежевий тон. Голова, особливо на морді, і шия мають більш темний відтінок, практично такий самий, як у гнідих коней. Ноги, як і у гнідих, до зап'ястного (скакального) суглоба забарвлені у чорний колір, але це забарвлення нерівномірне: на внутрішній поверхні кінцівок спостерігаються великі ділянки сірого і коричневого волосся. Грива і хвіст також чорні, але в них можуть зустрічатися пасма світлого, аж до білого, кольору. Як і для інших варіантів саврасої масті, для гнідо-саврасих типова наявність "ременя" на спині, а також зеброїдність і - рідше - "крила" на лопатках. Але часто "ремін", волосся гриви і хвоста є не чорними, а освітленими, фактично темно-коричневими.

Розподіл гнідо-саврасої масті за відтінками (світлим, темним) недоцільний. Але зустрічаються значно більш темні особини, які наближаються за інтенсивністю і відтінком забарвлення до коней світло-гнідої масті. Освітлення забарвлення тулуба незначне, але завжди спостерігається "ремін".

Караково-саврасі коні називаються мухортими.

Копита і шкіра у гнідо-саврасих коней пігментовані нормально. Білі відмітини зустрічаються дуже рідко.

Рудо-савраса (каура) масть - покривне волосся таких коней, як і гнідо-саврасих, забарвлене у бежевий тон. Грива, хвіст, ноги і обов'язковий для саврасих коней "ремін" на спині коричнюваті. Як і в інших варіантах саврасої масті, голова у рудо-саврасого коня забарвлена темніше, ніж тулуб. У темно-каурих коней тулуб має колір від світло-рудого до рудого, при цьому грива і хвіст насиченого коричневого кольору. "Ремін" на спині виділяється за рахунок більш темного відтінку. Це ж стосується й кінцівок, які до зап'ястного (скакального) суглоба забарвлені у коричневий колір.

Білі відмітини, а також освітлення на кінці морди зустрічаються у рудо-саврасих коней дуже рідко.

Сіра масть - утворюється волоссям білого кольору та основної масті, яка була при народженні. Коні сивіють з віком, причому посивіння починається з голови. У старих коней по корпусу часто проступає "гречка" - невеличкі плями чорного, коричневого або жовтого кольору (залежно від того, яка масть була при народженні). Деякі варіанти сірої масті - сірий тулуб, чорні грива, хвіст і кінцівки; сірий "у яблуках" корпус, білі хвіст і грива; червоно-сіра (коли кінць при народженні був гнідої масті).

Посивіння може початися вже у лошати, але основний процес заміни кольорового волосся сивим починається у повновікових тварин. Через різний час початку посивіння, а також через різноманітність вихідних мастей спостерігається велика кількість варіантів сірої масті.

Процес починається з появи домішки білого волосся (ділянок чалості), причому такі ділянки мають форму "яблук". Тварини, у яких процес посивіння завершився, виглядають майже білими. Визначення вихідної масті у дорослих сірих коней практично неможливе. За винятком ділянок, на яких є білі відмітини, шкіра і копита сірих коней забарвлені, тобто мають нормальний сірий колір. Очі сірих коней також темнозабарвлені.

Чала масть - характеризується рівномірною домішкою білого волосся до основної масті (вороної, гнідої, рудої), причому голова і кінцівки зберігають основну масть. З віком забарвлення чалих коней не змінюється.

Домішка білого волосся в основній масті називається чалістю. На відміну від вікового посивіння, спричиненого геном сірої масті, кількість білого волосся в шерсті чалих коней з віком не збільшується, а основна масть ніколи не перекидається повністю.

Чалі тварини виглядають світліше, але більш світлий відтінок виникає за рахунок змішування пігментованого і білого волосся. Чалість розподілена по тулубу нерівномірно. На тулубі біле волосся зустрічається часто і рівномірно, в гриві, хвості і на кінцівках переважає пігментована шерсть, тому ці ділянки здаються темнішими. Чалість виникає зазвичай на тлі основних мастей. Тому чалих коней описують як вороно-чалих, гнідо-чалих та рудо-чалих. Білі відмітини у чалих коней зустрічаються, але вони, як правило, невеликого розміру. Шкіра і копита пігментовані. У деяких коней в шерсті спостерігаються невеликі ділянки чалості, але враження освітленості всього тулуба не виникає. В цьому разі опис масті дається за основною.

Ряба масть - по всій основній масті коня, у гриві і хвості - великі білі плями. З віком конфігурація плям не змінюється.

Шкіра під пігментованим волоссям сірого кольору, під білим - рожевого, хоча часто біле волосся є також на сірій шкірі.

Очі мають нормальне темне забарвлення. Також можуть бути звичайні білі відмітини на голові.

При описі рябих коней залежно від основної масті користуються термінами: рудо-ряба, гнідо-ряба, вороно-ряба. Рябість може проявлятися і на тлі інших мастей, але такі коні зустрічаються дуже рідко.

Чубара масть - для чубарих коней є характерною наявністю дрібних овальних або круглих кольорових плям на білому тлі. Цих плям може бути небагато, так що кінць виглядає майже білим. При більш інтенсивному малюнку темні ділянки концентруються в області голови і ніг, при цьому плями часто зливаються одна з другою. В іншому разі, коли плям дуже багато, ділянки білого кольору

залишаються переважно в області крупа, на якому залишаються плями і основної масті. Розмір і розташування плям може змінюватися протягом життя коня.

Під темним волоссям шкіра пігментована, під білим, як правило, рожева, але спостерігаються і темно-сірі ділянки у вигляді краплин, які можна бачити крізь білу шерсть. Копита, залежно від пігментації вінчика, темно-сірі або незабарвлені. Очі чубарих коней, як правило, пігментовані. Однак, якщо білі ділянки захоплюють голову, очі коня мають світле забарвлення. Чубарість може проявлятися на тлі будь-якої масті, проте диференціація назв за базовою мастю не робиться і всі коні описуються як чубарі.

Зведена характеристика мастей (за М.Політовою та М.Райсманн)

Назва	Забарвлення			Особливості	
	корпус і голова	кінцівки	захисне волосся		очі і шкіра
Руда	Руді (від абрикосового до каштанового)	Як і корпус	Руде від каштанового до майже білого	Пігментовані	Захисне волосся може бути значно світліше за основну масть, чорний пігмент відсутній
Бура	Темнокоричневі (від каштанового до шоколадного)	Як і корпус	Як корпус	Пігментовані	Граничне потемніння рудої масті, чорний пігмент відсутній
Ігренава	Темнокоричневі (від каштанового до шоколадного)	Як і корпус	Значно світліше, ніж корпус, майже білого кольору	Пігментовані	Чорний пігмент відсутній
Гніда	Червонокоричневі різних відтінків (від світлошоколадного, вишневого до кофейного)	Чорні до передпліччя і гомілки	Чорне	Пігментовані	Кінцівки, грива і хвіст обов'язково містять чорний пігмент. Відмастки: світло-гніда, темно-гніда, підласа (з блискучими посвітліннями на кінці морди, в пахах, на животі)
Каракова	Чорні	Чорні	Чорне	Пігментовані	Жовті посвітління на кінці морди, в пахах, на животі, виробляється жовтий пігмент
Ворона	Чорні	Чорні	Чорне	Пігментовані	Жовтий пігмент відсутній
Ворона в загарі	Чорні (на корпусі відтінок виглядає бруднуваточорним)	Чорні	Чорне	Пігментовані	Кінчики волосся рудуваті, як правило, внаслідок вигорання на сонці
Солова	Жовтуватопісочні (до кольору топленого молока)	Як і корпус	Як і корпус або дещо світліше	Пігментовані	Часто з характерним золотистим блиском
Булана	Від жовтуватозолотистих до майже кофейних	Чорні	Чорне	Пігментовані	Без "ременя" по спині і зеброїдності, нерідко з золотистим блиском
Ізабеллова	Дуже світлі кремові, іноді майже білі	Як і корпус	Як і корпус або дещо світліше	Депігментовані (очі блакитні, шкіра рожева)	Не альбінос (райдужна оболонка ока блакитна), на відміну від світлосолової, має рожеву шкіру
Каура (рудосавраса)	Світло-руді (тьмяне забарвлення з посвітліннями навколо очей, на животі, в пахах, з червоно-рудим "ременем" по спині)	Рудуваті, дещо темніші ніж корпус, часто із зеброїдністю	Червоноруде з домішкою бурого і білого волосся	Пігментовані	На відміну від солової, наявність "дикого" малюнка ("ременя", зеброїдності на ногах), волосся має рихлу структуру, характерний блиск відсутній

Мухорта (гнідосавраса)	Тьмянокоричневі або жовтуваті (з посвітліннями, по спині "ремін")	Коричневі, дещо темніші за корпус, часто із зебрюдністю	Буруватокоричневе з домішкою бурого і білого волосся	Пігментовані	На відміну від буланої, наявність "дикого" малюнка ("ременя", плям на лопатках), шерсть не має блиску
Мишаста (вороносавраса)	Попелясті або зольні (нерівномірне забарвлення, по спині "ремін")	Темніші за корпус, часто із зебрюдністю	Темнопопелясте, чорне	Пігментовані	Обов'язкова наявність "ременя" по спині, часто зустрічаються темні плями різної форми на лопатках
Сіра	Суміш білого і основного волосся, значно світлішає з віком	Суміш світлого і основного волосся	Світле	Пігментовані	На тлі рудої масті у молодняку солово-сіра, гнідої - червоно-сіра, вороної - темно-сіра, з віком білішає майже повністю
Чала	Домішка волосся білого кольору від народження	Основної масті з меншою кількістю білого волосся	Основної масті	Пігментовані	На тлі базових мастей: рудочала, гнідочала, вороночала. Голова і ноги найчастіше основної масті
Ряба	З великими білими плямами нерівної форми	Залежно від основної масті та наявності плям	-	Пігментовані, під білими плямами шкіра рожева	На тлі базових мастей: рудоряба, гнідоряба, вороноряба

Характеристика мастей віслюків

Масті віслюків значною мірою відрізняються від кінських, тому пропонується назви мастей співвіднести із загальноживаними визначеннями кольорів, а не кінських мастей. Найбільш поширені масті віслюків: сіра, бура і чорна. При цьому для віслюків всіх мастей є характерними зональні посвітління - всі разом або окремо - основної масті внизу корпусу, на кінцівках (всередині або повністю), кінці морди, навколо очей, а також наявність темніших за основну масть смуг - "ременів" - повздовжнього по хребту, поперечного на лопатках або/та на спині та зебрюдних смуг на кінцівках.

Сіра масть - основне забарвлення шерсті тварини - сіре різних відтінків: світло-сіре, темно-сіре, сріблясто-сіре, рудувато-сіре. При опису масті можливо зазначити 2 відтінки, наприклад, світло-рудувато-сіра. При цьому сіре забарвлення є рівномірним, майже завжди спостерігаються зональні посвітління шерсті знизу корпусу, на кінцівках, кінці морди, навколо очей та темні "ремени": повздовжній на спині та поперечний на лопатках або/та спині.

Варіант сірої масті - більш або менш нерівномірне сіре забарвлення всього корпусу, голови і кінцівок (подібно до сірої масті у коней), що може містити малюнок з "яблук", мармуровість, крапчастість. У цьому разі масть описується як сіра в яблуках, мармурово-сіра або крапчасто-сіра.

Бура масть - забарвлення шерсті коричневого кольору різних відтінків: від темно-коричневого до рудувато-коричневого. Описується відповідно як бура та світло-бура.

Чорна масть - основне забарвлення шерсті чорне.

Біла масть - забарвлення шерсті біле, шкіра і копитний ріг сірі.

Характеристика мастей мулів та лошаків

Мули наслідують основну масть матері-кобили, додаючи до неї характерні особливості забарвлення віслюка: зональні посвітління знизу корпусу, на голові та кінцівках, "ремени" на спині та лопатках. Тому основна масть описується відповідно до визначення аналогічної кінської масті, включаючи відмітини і прикмети. До неї додається опис особливостей (за наявності), притаманних мастям віслюків.

Лошаки, навпаки, наслідують масть матері-віслючки і описуються відповідно до опису мастей віслюків.

Умовні позначення відмін та прикмет на схемі

Білі відмітини обводяться червоним контуром і злегка заштриховуються. Білі відмітини на конях сірої масті позначаються, якщо шкіра під ними рожевого кольору, відмінного від інших ділянок. Білі

відмітини на ногах позначаються в трьох відображеннях (ліворуч, праворуч і ззаду). Якщо вони не помітні з усіх трьох боків, про це зазначають у письмовому описі.

Сивина позначається короткими червоними штрихами без контуру.

Тільні плями замальовуються суцільним червоним кольором.

Білий копитний ріг замальовується суцільним червоним кольором, смугастий копитний ріг позначається вертикальними суцільними червоними смужками.

Мастні плями на білих відмітинах позначаються суцільним чорним кольором.

Шрами, рубці, що не проходять, позначаються стрілкою "<-" чорного кольору, яка вказує на їх місцезнаходження.

Завитки волосся позначають хрестиком "х" чорного кольору. Завитки краще помітні на вологій шерсті. Якщо на коні довга зимова шерсть, слід розділити волосся, щоб краще бачити його основу. Якщо завиток має подовжену форму (лінія зміни напрямку росту волосся), він позначається прямою лінією і хрестиком "-х".

Оглядають голову (лоб, ніс), звертають увагу на губи та під чубком. Оглядають гребінь шиї ліворуч і праворуч. Оглядають під щелепами, горло, груди, передпліччя. Перевіряють інші частини тіла і ніг на наявність завитків.

Маленькі заглиблення ("мітки великого пальця Пророка"), що зустрічаються звичайно на шиї, позначаються чорним трикутником.

Тавро і татуювання позначаються схематичним малюнком чорного кольору.

Умовні позначення при опису віслюків:

зональні посвітління на графічному зображенні віслюка позначаються червоними пунктирними лініями відповідно до їх розташування: за, вище або нижче позначених пунктирних ліній;

темні "ремені" та зеброїдні смуги на кінцівках позначаються лінією темного кольору (чорного або синього) в місцях їх розташування.

Для нанесення на контур коня відмітин і прикмет необхідно знати назви і розташування частин тіла, голови і кінцівок коня.

Статі коня

Заходи безпеки при проведенні ідентифікаційного опису коней

У конюшні та на відкритому майданчику біля коней слід поводитися спокійно, тихо, уникати різких рухів.

Кінь для опису має бути зафіксованим на недоуздку або вуздечці. Фіксацію коня забезпечує коневласник. Місце для опису коня має бути світлим, рівним і достатньо просторим, щоб при огляді коня агент не опинявся впритул між конем і стіною.

Обходити коня при ідентифікаційному описі слід повільно, спокійно. При цьому не слід наближатися до коня ззаду ближче ніж на два метри.

Якщо кінь норовливий і б'є передом, треба попросити власника (особу, яка виводить коня для опису) зафіксувати його додатково за допомогою закрутки на верхню губу. Тривалість такої фіксації не повинна перевищувати 10-15 хвилин.

При пошуку і огляді завитків слід спочатку обережно, але упевнено огладити коня по шиї, повільно переходячи до грудей, тулуба і крупа.

{Інструкція в редакції Наказу Міністерства аграрної політики № 85 від 25.02.2008}

Начальник Департаменту ринків продукції тваринництва з Головною державною племінною інспекцією	Д.М. Микитюк
---	---------------------